

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Summula clarissimi iurisco[n]sultissimi q[ue] viri
Raymundi**

Raimundus <de Pennaforti>

Colonia, 4.III. 1502

VD16 R 168

Que scientie sunt presbyteris necessarie

urn:nbn:de:hbz:466:1-31223

Volum

II

bet sacerdoti. Prima est scia grammaticalis. ut verba sacre scripture posse
bū intelligere et in proprijs sensibus p̄p̄lare. Secunda scia est musica. q̄ illa est
ei necessaria ad decantandum laudem dei. Tercia scientia est cō potus ad di-
stinctōem tempoz faciendā. Quartā scientia est ius canonīcū. quia illa ē
ei necessaria ad subditos bene et rōnabilitē regendos et informandos. Et
hec quattuor habentur p̄ beatum Augustinū de ciui. dei. Octiam conuenienter
in his metris habentur. Clerus in ecclesia sibi quattuor esse tenē-
da. Grammaticā. neuma. ius canonis. arct. kalendas. ¶ Secundum quod res
q̄ritur ad sacerdotē est debita eloquēta. scz q̄ inter suos subditos valeat
rite et bene exp̄mere et declarare ea q̄ in sacra scripture p̄tinent. ¶ Tercium
p̄ncipale quod omnia alia minus p̄ncipalia ad se trahit est bona vita.
scz q̄ subditis prebeat bonum exemplum morum et virtutū. Et ideo p̄f̄
byter dī a p̄teo es ere. quia p̄f̄tere detet viam suis subditis eterne salutis.
Unde fīm teatum Augustinū. via eterne salutis p̄sistit in dei charis
tate. in p̄ximi dilectionē. in mādatorum dei exequitōne. et in errantū cor-
rectōne. ¶ Secō p̄libantur quattuor cause scientie huius libri. quia fīm
p̄bīm p̄mō physicoz et p̄mō posterioz. Scire est rem per causam cogi-
noscere. ideo p̄p̄ie loquendo tñ dñe sunt cause scientie huius libri. Prīma
est causa efficiens p̄ncipalis. et ē deus q̄ om̄ est. p̄ductoz. vt dī Joh.
p̄mo. Om̄ia p̄ ipsum facta sunt. Sed causa efficiens minus p̄ncipalis est
Raymūdus frater ordinis p̄dicatorum. qui vidēs imperitorum clericoz
paup̄arem intratum q̄ nō poterāt eis libros emere in iure canonico in q̄
studere poterant. hanc summulā p̄pilauit. in qua sub brevibz p̄tinent plus
ra omnibus sacerdotibz scire necessaria. Sed aliqui alij dicunt q̄ Raymūdus
hanc summulā non fecit. sed fecit quādam magnam summā prosaycam.
ex qua qđam versificator hanc summulā extractit. volens sub brevibz
comphendere ea que ibi ad longum p̄tinentur. qui p̄pter arrogantiā cuius
tanda nomē suū exp̄mere noluit. quia fīm dictum Senece de causa effi-
ciente nō est multum curādūm. ergo hīc nō sit aliqua difficultas vel mes-
tio facienda de causa efficiente. Secunda causa finalis dicitur. et est duplex. scz
finis intra et finis extra. Finis intra est cognitio septem sacramentorum.
Sed finis extra est ip̄e deus omnipotens et gloriosus. ad quem ōcs alie-
scientie ordinātur. Sed impropriæ potest assignari causa formalis. que etiā
est duplex. scz forma tractatus. et forma tractādi. Forma tractatus consi-
stit in diuīsione. scz forma tractāndi consistit in modo agendi. qui in hoc
libro est quadruplex. scz definitiūs. diuīsiūs. demonstratiūs. et expositiūs.
scz causa materialis impropriæ loquendo est subiectum huius libri
quod est ius canonīcū a doctoribz et sanctis patribz institutū. de quo
amplius postea patebit. ¶ Tercio p̄libatur titulus. unde p̄mō iste
liber sic intitulatur. Incipit summa Raymūdi. Et summa dicit om̄is lib-
ter qui extractus est de alio libro. ut summa tractādi que extracta est a mag-
niss libris rhetoricalis scientie. Sic similī modo dī de ista summa Ray-
mūdi. quia Raymūdus in alio opere posuit magnū et longum p̄cessum
prosaycum a quo iste liber est extractus. Alter etiam iste liber intitulatur
fīm aliquos. scz summa pauperum. quia pauperes clericī nō valentes sibi
libros magnos comparare et p̄soligos. vt decretaliz et hymnolod̄

a. iij